

nderligere at udvide det med en Reserverintendant, det vil kun dreje sig om ca. 800 Kr., og det er altid en Embedsmand mere, som kan bidrage til, at Tjenesten bliver bedre besørget.

Noget lignende gælder om Lægekorpsen. Der foreslaas en Overlæge og en Korpslæge; jeg vil tillade mig at foreslaa nderligere Forøgelse med en Reserverlæge. Der har i den senere Tid været stillet overordentlig store Krav til Lægerne baade i hygiejnisk og i andre Henseender. Man har haft temmelig ondt ved at faa denne Tjeneste besørget, eftersom der hviler et betydeligt Arbejde paa Hærens Læger; derfor er selv en ringe Udvidelse velkommen. Gaaſte vist kunde man ønske den større; men jeg skal ikke foreslaa dette i Øjeblikket. — Derimod vil jeg gerne stille et Vædringsforslag til en anden Ordning af Lægekorpsen, men en Ordning, som ikke koster Penge, og som jeg haaber, skal vinde dette Ting's Bifald. Af Overlægerne ønsker man 5 udsøndrede i en selvstændig Klasse, under Navn af Stabslæger, saaledes, at der bliver særskilt Valg til denne Klasse. Det er de ældste Læger, hvem det vanskeligste Arbejde i Hærens Lægekorps selvsølgelig paahviler. Nu er der i alt 14 Overlæger, og forøges Antallet med en til, have vi 15, som, delte i 3 Vønningsklasser, give 5 i hver. Den, der en Gang er bleven Overlæge, bliver ved at avancere, og kommer op i den højeste Klasse, selv om han er noget affældig, men dog ikke saa affældig, at man kan forsvare at afstedige ham. Naar man derimod gaar over til at have fem højere stillede Læger med et særskilt Avancement, saaledes, at Forfremmelse fra de nederste Klasser — som indbefatte 10 Læger — til denne Klasse sker ved Valg, kan man sikre sig blandt Hærens ældste Læger de mest tjenstdygtige. Indfører man for Personalet i den nævnte Klasse Betegnelsen „Stabslæger“, ligesom man har „Stabsintendant“, maa man give den nuværende Stabslæge en anden Gradbetegnelse og kalde ham „Generallæge“, ligesom man nu har en „Generalauditor“ og en „Generalintendant“. Det Forslag skal jeg stille. Det koster ingen Penge, og derfor haaber jeg, det vil blive vedtaget.

Jeg har nu nævnt de faa Vædringsforslag, jeg agter at fremsætte, i det hele drejer det sig kun om 10—12,000 Kr. Man vil jo nemlig let kunne forstaa, at det ikke kunde falde mig ind, naar man her kommer med et saadant Forslag, hvis Styrke lige over for det andet Ting ligger i de store Besparelser, da at give dette Forslag en helt anden Karakter; men jeg tror, at de 10,000

Kr., eller hvor meget det nu bliver, ikke ville berøve Forslaget dets stærkt imødekommende Karakter lige over for det andet Ting.

Jeg skal efter disse Udtalelser gaa over til at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den Besparelse, man ved dette Budget er kommen til, nemlig 250,000 Kr. Mine Bemærkninger herom, komme gaaſte vist til at faa en noget personlig Karakter; det vil blive personlige Bemærkninger, jeg gør; men jeg haaber ikke, at man vil tage mig dem ilde op, eftersom jeg maa siges at være foranlediget til at gøre dem. Jeg vil da bemærke, at det er mig en vis Tilfredsstillelse at se, at Resultatet af dette Forslag, som stærker saa dybt ind i Hæren, som fjerner 400,000 Tjenestedage, dog ikke har bragt et større finansielt Resultat end 250,000 Kr. Jeg siger, det er mig en vis Tilfredsstillelse, naar man erindrer, hvorledes Forholdene stillede sig i Fjor, omtrent paa samme Tid som nu. Der var da ikke forhandlet med mig om Hærløven, men der dreves nogle private Forhandlinger mellem enkelte Medlemmer af forskellige Partier, og den 29de Marts stillede der Spørgsmaal til mig, om jeg kunde gaa ind paa en Hærløv, som forudsatte en Nedgang i det nuværende Budget af 300,000 Kr. Jeg var ikke længe om at svare herpaa. Jeg svarede nej, jeg kan ikke for mit Vedkommende paatage mig Ansvar for det, og vil ikke tilraade mine Kolleger i Regeringen at gaa ind paa et saadant Forslag. Nu ved jeg meget vel, at man har i høj Grad undret sig derover og ikke kunnet forstaa, at det har noget væsentligt at sige at gaa 300,000 Kr. ned paa et Budget af 10 Mill. Kr. Jeg skal rent se bort fra det; det var vist ikke Hovedspørgsmaalet, de 300,000. Jeg antager, at selv om vi vare gaaede ind paa det, vare vi komne lige vidt. Det ved jeg nu ikke, men jeg tror det. Selv om det imidlertid var det afgørende Punkt, saa vil man dog nu kunne se, hvor vanskeligt det er at komme 300,000 Kr. ned paa Budgettet, da man den Gang ikke var naaet til disse meget stærke Indskrænkninger ved at gaa den Vej: ikke fuldt ud at uddanne alt det værnepligtige Mandskab; det var en Vej, som jeg var aldeles afstaaet fra at gaa i Fjor. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Hærløvsforslag, der blev fremsat af denne Regering, om end af en anden Krigsminister, i 1879 indeholdt netop et saadant Forslag om, at Rekrutantal for Fodfolkets Vedkommende skulde have en bestemt Styrke, og at det overstygende Mandskab kun skulde være inde i 2 Maanedere. Det specielle Forslag om dette Punkt blev fuldstændig afvist af alle Partier